

การประเมินการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

The Evaluation of Classroom Management of the Japanese Language at Ramkhamhaeng University

ดร. พงนี ศิริอักษรสาสน์¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น สาขาภาษาญี่ปุ่น ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และเพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์ภาษาญี่ปุ่น นักศึกษาวิชาโทภาษาญี่ปุ่น บัณฑิตที่จบวิชาโทภาษาญี่ปุ่นและผู้ใช้บัณฑิต รวมทั้งสิ้น 118 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม จำนวน 4 ฉบับ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที (t -test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) การประเมินการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นทั้งหมด 13 ด้าน ได้รับการประเมินในระดับดี 10 ด้าน ค่าเฉลี่ย 3.69-4.46 ประกอบด้วย ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล สำหรับปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนการสอน ได้แก่ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านนักศึกษา ด้านอุปกรณ์ในห้องเรียน ด้านสถานที่เรียน และความสามารถด้านภาษาญี่ปุ่นของบัณฑิต ได้แก่ ด้านทักษะการฟัง การพูด และการอ่าน ส่วนการประเมินในระดับปานกลาง 3 ด้าน ค่าเฉลี่ย 3.24-3.44 คือ ด้านอุปกรณ์เสริมให้นักศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง ความสามารถด้านภาษาญี่ปุ่นของบัณฑิต ได้แก่ ด้านทักษะการเขียนและทักษะการแปล 2) นักศึกษาให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนมากกว่าอาจารย์ และ 3) การพัฒนาการเรียนการสอน ให้เพิ่มกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียน เพิ่มสื่อการสอนให้ทันสมัย

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

เพิ่มวิชาเสริมทักษะในการทำงานและควรสอนวัฒนธรรมและมารยาทของญี่ปุ่น ให้มีการดูงานและฝึกงาน ควรเพิ่มห้องปฏิบัติการทางภาษา เพิ่มหนังสือในห้องสมุดและเพิ่มอาจารย์ทั้งชาวไทยและชาวญี่ปุ่น

คำสำคัญ: การประเมิน การจัดการเรียนการสอน ภาษาญี่ปุ่น

Abstract

This research aims to evaluate classroom management of the Japanese language, Japanese section, Department of Thai and Oriental Languages, Faculty of Humanities, Ramkhamhaeng University, and to find factors affecting the development of Japanese teaching and learning. The samples are 118 people consisting of Japanese teachers, students and graduates minor in Japanese, and the users. Four sets of questionnaire are used to collect data which are processed to find percentage, mean, standard deviation, and *t*-test.

The findings are 1) Ten of the thirteen issues of teaching and learning Japanese are evaluated in a good level with the average of 3.69-4.46. They are teaching and learning management, extracurricular activities, measurement and evaluation, factors contributing to the teaching faculty, students, classroom equipment, classroom atmosphere including graduates' skills in listening, speaking and reading Japanese. Three issues are evaluated in a medium level with the average of 3.24-3.44. They are self-learning services, writing skills, and translating skills. 2) Students focus the factors that influence the development of teaching and learning rather than a teacher. 3) What should be added to enhance the development of teaching and learning are activities in and outside classroom, modern teaching media, skills courses in working, courses teaching Japanese culture and manners. Also, there should be courses on workshop and internship, a language laboratory, and more teachers both Thai and Japanese.

Keyword: Evaluation, Classroom Management, Japanese Language

บทนำ

มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นมหาวิทยาลัยตลาดวิชาที่เปิดโอกาสให้ทุกคนที่ต้องการศึกษาระดับอุดมศึกษาเข้าศึกษาได้จึงไม่มีการสอบคัดเลือกและรับไม่จำกัดจำนวน ทั้งนี้มหาวิทยาลัยจะจัดห้องเรียนและจัดการเรียนการสอนให้ (แต่ไม่บังคับให้เข้าห้องเรียน) นักศึกษาจะมาเข้าเรียนหรือไม่ก็ได้แต่มีสิทธิ์เข้าสอบไล่ทุกคน

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้เปิดสอนวิชาภาษาต่างประเทศต่าง ๆ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษารัสเซีย ภาษาจีน ภาษาลาว ภาษาเขมร ภาษาญี่ปุ่น ฯลฯ ภาษาญี่ปุ่นเปิดเป็นวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มภาษาต่างประเทศและเป็นวิชาเลือกเสรีเมื่อปีการศึกษา 2516 ต่อมาขยายเป็นวิชาโทเมื่อปีการศึกษา 2532 มีการปรับปรุงหลักสูตรวิชาโทเมื่อปีการศึกษา 2551 และเปิดหลักสูตรวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นเมื่อปีการศึกษา 2555

เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยรามคำแหงแตกต่างจากมหาวิทยาลัยอื่น ในชั้นเรียนภาษาญี่ปุ่นที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงจึงประกอบด้วย

นักศึกษาที่แตกต่างกัน ทั้งด้านวัยวุฒิ คุณวุฒิ และด้านความรู้ความสามารถภาษาญี่ปุ่น ประกอบกับมหาวิทยาลัยไม่บังคับเข้าชั้นเรียน จึงทำให้นักศึกษาที่ทำงานไม่สามารถมาเรียนประจำ จะมาเฉพาะเวลาที่ว่างจากงานเท่านั้น หรือคนที่สนใจภาษาญี่ปุ่นต้องการเรียนภาษาญี่ปุ่นแต่ไม่มีโอกาสเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย ปิดสามารถมาเรียนภาษาญี่ปุ่นที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้ทำให้มีนักศึกษาสมัครเรียนเป็นจำนวนมาก

ยิ่งไปกว่านั้นมหาวิทยาลัยรามคำแหงยังมีข้อปฏิบัติที่เป็นลักษณะเฉพาะของมหาวิทยาลัยซึ่งมีความยืดหยุ่นและเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาก็คือ ระยะเวลาในการศึกษาปริญญาตรีที่กำหนดไว้ 8 ปี เมื่อหมดสถานภาพโดยยังไม่สำเร็จการศึกษาก็สามารถกลับมาเป็นนักศึกษาใหม่ในคณะใดก็ได้ทั้งยังสามารถนำผลสอบที่สอบผ่านแล้วมาเทียบโอนหน่วยกิตได้ นักศึกษาแม้จะสอบไม่ผ่านหรือขาดสอบในภาคปกติหรือภาคฤดูร้อน ก็สามารถสอบซ่อมได้ในภาคการศึกษาถัดไป และในการวัดผลการเรียนมหาวิทยาลัยไม่นำผลสอบวิชาที่สอบไม่ผ่าน

มาคำนวณเป็นหน่วยกิตสะสมด้วย ทั้งมีค่าหน่วยกิตที่ถูกมากเพียงหน่วยกิตละ 25 บาท

มหาวิทยาลัยรามคำแหงจึงเป็นมหาวิทยาลัยที่สร้างโอกาสให้กับทุกคนที่สนใจใฝ่หาความรู้ ทั้งเตรียมให้นักศึกษาจบเป็นบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรมเพื่อออกไปรับใช้สังคมต่อไป ผู้วิจัยจึงต้องการประเมินการจัดการเรียนการสอนของสาขาภาษาญี่ปุ่น ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงเพื่อหาแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นสอดคล้องกับสังคมแห่งการเรียนรู้ที่จะขยายตัวและรองรับกับการเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อประเมินการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น สาขาภาษาญี่ปุ่น ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. เพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้จะศึกษาหลักสูตรวิชาโทภาษาญี่ปุ่น หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2551 โดยประเมินความคิดเห็นจากอาจารย์ภาษาญี่ปุ่นที่สอนระหว่างปีการศึกษา 2551-2555 ร่วมกับการประเมินความคิดเห็นจากนักศึกษาที่เรียนระหว่างปีการศึกษา 2551-2555 อีกทั้งประเมินความคิดเห็นจากบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2552-2554 และประเมินความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิต

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ อาจารย์ชาวไทย และชาวญี่ปุ่นที่สอนภาษาญี่ปุ่น นักศึกษาที่เรียนวิชาโทภาษาญี่ปุ่น บัณฑิตที่จบวิชาโทภาษาญี่ปุ่นและผู้ใช้บัณฑิตรามคำแหง
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาจารย์ชาวไทย และชาวญี่ปุ่นที่สอนภาษาญี่ปุ่น จำนวน 9 คน นักศึกษาที่เรียนวิชาโทภาษาญี่ปุ่นจำนวน 100 คน บัณฑิตที่จบวิชาโทภาษาญี่ปุ่น จำนวน

40 คน และผู้ใช้บัณฑิตที่จบวิชาโทจำนวน 40 คน รวมส่งแบบสอบถามจำนวน 189 ชุด ได้แบบสอบถามกลับคืนมา 118 ชุด คิดเป็น ร้อยละ 66.13

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพ อาจารย์ และสถานภาพนักศึกษา
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านนักศึกษา ด้านอุปกรณ์ในห้องเรียน ด้านอุปกรณ์เสริมให้นักศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง และด้านสถานที่เรียน

สมมติฐานการวิจัย

ระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของอาจารย์และของนักศึกษามีความแตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม 4 ฉบับ คือ แบบสอบถามอาจารย์ แบบสอบถามนักศึกษา แบบสอบถามบัณฑิต และแบบสอบถามผู้ใช้บัณฑิต

ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร งานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินการเรียนการสอน
2. สร้างเครื่องมือให้ครอบคลุมเรื่องที่จะศึกษาแล้วนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา แล้วปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
3. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองกับกลุ่มที่มีคุณลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน นำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach Coefficient Alpha Reliability) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสำหรับอาจารย์ 0.94 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสำหรับนักศึกษา 0.95 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสำหรับบัณฑิต 0.94 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสำหรับผู้ใช้บัณฑิต 0.95

การเก็บรวบรวมข้อมูล

กลุ่มอาจารย์และกลุ่มนักศึกษาผู้วิจัย แจกแบบสอบถามและรวบรวมด้วยตัวเอง กลุ่มบัณฑิตได้ส่งแบบสอบถามไปตาม

รายชื่อในทำเนียบศิษย์เก่า เพื่อส่งแบบสอบถามและคำชี้แจงสำหรับการทำแบบสอบถามทางไปรษณีย์และทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ไปยังกลุ่มบัณฑิตและผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนธันวาคม 2555 - เดือนเมษายน 2556 โดยเฉลี่ยจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนคิดเป็นร้อยละ 66.13 สาเหตุที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาน้อยจากผู้ใช้บัณฑิตเนื่องจากบัณฑิตส่วนหนึ่งประกอบอาชีพส่วนตัวจึงไม่มีนายจ้าง

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t -test)

ผลการวิจัย

อาจารย์เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาโท มีประสบการณ์การสอน 2-6 ปี มีการะงานสอนภาษาญี่ปุ่นเฉลี่ย 7-10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ นอกจากภาระงานสอน อาจารย์ทำงานบริหารภายในมหาวิทยาลัยและงานอื่น ๆ เช่น เขียนตำรา

และมีประสบการณ์อบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับภาษาญี่ปุ่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ

นักศึกษาที่เรียนวิชาโทภาษาญี่ปุ่น เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุตั้งแต่น้อยกว่า 20 ปี จนถึง 50 ปี นักศึกษาเข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2548 จนถึงปีการศึกษา 2555 เหตุผลที่นักศึกษาเลือกเรียนภาษาญี่ปุ่นเพราะสนใจสาขาภาษาญี่ปุ่นเป็นพิเศษ มีจำนวนถึงร้อยละ 70.8 จำนวนนักศึกษาที่มีประสบการณ์การเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก่อนและไม่เคยมีประสบการณ์การเรียนมาก่อนมีจำนวนเท่ากัน นักศึกษาที่มาเรียนสม่ำเสมอเข้าชั้นเรียนมากกว่า 10 ครั้ง มีจำนวนมากถึงร้อยละ 80.6 นักศึกษาที่เป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายเอง และออกค่าใช้จ่ายร่วมกับครอบครัวมีจำนวนมากกว่านักศึกษาที่ครอบครัวเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทั้งหมด นักศึกษามีความตั้งใจที่จะทำงานหลังจากสำเร็จการศึกษามากกว่าที่จะศึกษาต่อ และอาชีพที่นักศึกษาต้องการทำหลังจากสำเร็จการศึกษามากที่สุดคือ อาชีพล่าม

บัณฑิตที่จบวิชาโทภาษาญี่ปุ่นเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุตั้งแต่ 20-40 ปี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพมากกว่าศึกษาต่อ โดยประกอบอาชีพพนักงานบริษัทมากที่สุด คือ

ทั่วรั ประชาสัมพันธ์ งานแปลเอกสาร บัณฑิต
ส่วนใหญ่ได้รับเงินเดือน 15,000-20,000 บาท

ผู้ใช้บัณฑิต มีอายุตั้งแต่ 30-60 ปี
ส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนก เกณฑ์
สำคัญที่สุดในการพิจารณารับพนักงานเข้าทำงาน
คือ คะแนนเฉลี่ยสะสม

ผลสรุปเกี่ยวกับการประเมินการเรียนการสอน ภาษาญี่ปุ่นมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวม
สาขาภาษาญี่ปุ่นสามารถจัดการเรียนการสอน
ได้ในระดับดี แต่มีขเว้นประเด็นการจัด
ทัศนศึกษาหรือดูงานเป็นครั้งคราวเพื่อให้
นักศึกษาเกิดความเข้าใจในเนื้อหาวิชามากขึ้น
ที่อาจารย์ประเมินที่ระดับควรปรับปรุง และการ
เปิดโอกาสให้นักศึกษาร่วมอภิปรายหรือฟัง
คำบรรยายจากวิทยากรที่มีความรู้ ความสามารถ
ที่อาจารย์ประเมินที่ระดับควรปรับปรุง

**ด้านการจัดกิจกรรมเสริมการเรียน
การสอน** โดยภาพรวมสาขาภาษาญี่ปุ่น
สามารถจัดกิจกรรมเสริมการเรียนการสอนได้
ในระดับดี ขเว้นประเด็นกิจกรรมแลกเปลี่ยน
ภาษาและวัฒนธรรมที่ประเทศไทยและ

การประกวดสุนทรพจน์ ที่อาจารย์ประเมินที่
ระดับดีที่สุด

ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวม
สาขาภาษาญี่ปุ่นจัดการด้านวัดและประเมินผล
ได้ในระดับดี ขเว้นประเด็นการนำเอาผลที่
ได้จากการประเมินมาปรับปรุงการเรียน
การสอนที่อาจารย์ประเมินในระดับดีที่สุด
ส่วนประเด็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษามี
ส่วนร่วมในการประเมินผลอาจารย์ประเมิน
ในระดับปานกลาง

สำหรับปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนการสอน
ด้านอาจารย์ผู้สอน โดยภาพรวม อาจารย์ใน
สาขาญี่ปุ่นได้รับการประเมินในระดับดี
อาจารย์ประเมินตนเองระดับดีที่สุด 3 ด้าน คือ
ด้านประพฤติตนให้เป็นที่น่าเชื่อถือและ
ไว้วางใจของนักศึกษา ด้านมีสัมพันธภาพที่ดี
ต่อนักศึกษาและอาจารย์ท่านอื่น ๆ ด้านเปิด
โอกาสให้นักศึกษาปรึกษาทั้งในและนอก
ห้องเรียน ขเว้นด้านจำนวนบุคลากรที่เพียงพอ
กับกระบวนวิชาที่เปิดสอนได้รับการประเมิน
ระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับการประเมิน
ของบัณฑิตที่ประเมินในระดับปานกลาง
เช่นกัน

ปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนการสอน ด้าน
นักศึกษา โดยภาพรวมนักศึกษาในสาขาญี่ปุ่น
ได้รับการประเมินในระดับดี ยกเว้นอาจารย์
ที่ประเมินนักศึกษาว่าควรปรับปรุงในด้าน
การทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ และการ
เตรียมบทเรียนมาล่วงหน้า ด้านความพึงพอใจ
ต่อการเรียน บัณฑิตประเมินในระดับมาก
ที่สุด

ปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนการสอน ด้าน
อุปกรณ์ในห้องเรียน โดยภาพรวมอุปกรณ์ใน
ห้องเรียนได้รับการประเมินในระดับดี ยกเว้น
อาจารย์ประเมินความเหมาะสม ด้านอุปกรณ์
ในห้องเรียนระดับปานกลาง

ปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนการสอน ด้าน
อุปกรณ์เสริมให้นักศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง
โดยภาพรวมอุปกรณ์เสริมให้นักศึกษาเรียนรู้
ด้วยตนเองได้รับการประเมินในระดับ ปานกลาง
อาจารย์ประเมินว่าต้องปรับปรุงห้องสมุด
และต้องปรับปรุงการบริการให้ข้อมูลเกี่ยวกับ
การสืบค้น

ปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนการสอน ด้าน
สถานที่เรียน โดยภาพรวมด้านสถานที่เรียน
ได้รับการประเมินในระดับดี อาจารย์ นักศึกษา
และบัณฑิตประเมินด้านมีห้องปฏิบัติการทาง

ภาษาที่ทันสมัยและมีคุณภาพที่ระดับปานกลาง
และด้านสามารถใช้ห้องปฏิบัติการได้อย่าง
สะดวกที่ระดับปานกลาง

ความสามารถด้านภาษาญี่ปุ่นของ
บัณฑิตในทักษะต่าง ๆ 5 ด้าน คือ 1) ทักษะ
การฟัง โดยภาพรวมบัณฑิตรามคำแหงได้รับ
การประเมินความสามารถด้านทักษะการฟัง
ในระดับดี ยกเว้นความสามารถฟังรายงาน
การประชุมหรือการสัมมนาได้อย่างเข้าใจที่
บัณฑิตและผู้ใช้บัณฑิตประเมินความสามารถ
ในระดับปานกลาง 2) **ทักษะการพูด** โดย
ภาพรวมบัณฑิตรามคำแหงได้รับการประเมิน
ความสามารถด้านทักษะการพูดในระดับดี
ผู้ใช้บัณฑิตประเมินบัณฑิตด้านความสามารถ
สนทนาและพูดทักทายในชีวิตประจำวัน
ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมในระดับดีมาก
3) **ทักษะการอ่าน** โดยภาพรวมบัณฑิตรามคำแหง
ได้รับการประเมินความสามารถด้านทักษะ
การอ่านในระดับดี ผู้ใช้บัณฑิตประเมินบัณฑิต
ด้านความสามารถอ่านบันทึกข้อความสั้น ๆ
ได้ในระดับดีมาก 4) **ทักษะการเขียน** โดย
ภาพรวมบัณฑิตรามคำแหงได้รับการประเมิน
ความสามารถด้านทักษะการเขียนในระดับ
ปานกลาง ด้านทักษะการเขียนนี้บัณฑิต

ประเมินความสามารถตนเองในระดับปานกลาง แต่ผู้ใช้บัณฑิตประเมินความสามารถให้ในระดับดี และ 5) **ทักษะการแปล** โดยภาพรวม บัณฑิตรามคำแหงได้รับการประเมินความสามารถด้านทักษะการแปลในระดับปานกลาง ด้านทักษะการแปลนี้บัณฑิตประเมินความสามารถตนเองในระดับปานกลาง แต่ผู้ใช้บัณฑิตประเมินทักษะการแปลส่วนใหญ่ในระดับดี และความสามารถในการแปลเอกสารจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทยได้อย่างถูกต้องสละสลวยได้รับการประเมินในระดับดีมาก

ผลจากการวิจัยพบว่า ระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก โดยอาจารย์ให้ความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษาให้ความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก และการเปรียบเทียบปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนการสอน ตามความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษพบว่า อาจารย์และนักศึกษาให้ความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนมากกว่าอาจารย์ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอน ภาษาญี่ปุ่นของอาจารย์และของนักศึกษามีความแตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่า การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนอยู่ในระดับดีแต่เพื่อให้ นักศึกษาสามารถใช้ภาษาญี่ปุ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ควรเพิ่มการฝึกทักษะ ทั้ง การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน โดยเฉพาะ การฟัง ได้เสนอให้ฝึกทั้งฟังข่าวและฟัง ภาษาญี่ปุ่นถิ่นต่าง ๆ เนื่องจากผู้ใช้บัณฑิตมาจากถิ่นอื่น เช่น ถิ่นคันไซ ให้มีการสอบพูด ให้ฝึกอ่านหนังสือที่ทันสมัย และเพิ่มทักษะ การเขียนเพื่อสามารถนำไปใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น วิธีการสอนควรฝึกให้นักศึกษามีส่วนร่วมและกล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น จากประสบการณ์ที่สอนมาเป็นเวลากว่า 30 ปี ผู้วิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่จะไม่ค่อยกล้าแสดงออกถ้าให้พูดคนเดียว

แต่ถ้าทำงานเป็นกลุ่มจะกล้าพูดในกลุ่ม หรือให้ออกมาเป็นกลุ่มก็จะกล้าแสดงออกมากขึ้น อาจารย์ควรผลิตตำราที่ทันสมัยได้มาตรฐาน อาจารย์ควรใช้สื่อการสอน เช่น เพลง การ์ตูน ละคร เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ให้ยกตัวอย่างในการเรียนให้มากขึ้นและเพิ่มแบบฝึกหัดเพื่อช่วยให้เข้าใจยิ่งขึ้น

การจัดกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน นอกชั้นเรียน ควรจัดให้นักศึกษาได้ไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ เช่น มัคคุเทศก์ การโรงแรม และรวมทั้งการฝึกงานก่อนจบการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีวิชา RU 300 ฝึกอาชีพ (15 หน่วยกิต) นักศึกษาสามารถเลือกวิชานี้แทนวิชาเลือกเสรีได้ สหกิจศึกษา คือ วิชาที่ให้นักศึกษาไปฝึกงานตามที่นักศึกษาสนใจเป็นเวลา 1 ภาคการศึกษา ประเมินผลการศึกษา โดยอาจารย์และเจ้าของสถานประกอบการที่ไปฝึก ซึ่งสถานประกอบการจะมีทั้งที่มหาวิทยาลัยจัดหาให้ และนักศึกษาจัดหาด้วยตนเอง ที่ผ่านมาผู้ที่ลงทะเบียนเรียนวิชานี้มักจะเป็นนักศึกษาที่รู้จักสถานประกอบการหรือเกี่ยวข้องกับสถานประกอบการนั้น ยังไม่มีนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่นเลือกลงวิชานี้ อาจเป็นเพราะ

นักศึกษายังไม่ทราบว่ามีความรู้ในสาขาภาษาญี่ปุ่นจึงควรประชาสัมพันธ์และเตรียมหาสถานประกอบการให้นักศึกษาต่อไป

ส่วนการจัดโครงการแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรมที่ประเทศญี่ปุ่น ควรกลับมาจัดอีกเนื่องจากเป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักศึกษาสนใจเรียนภาษาญี่ปุ่นและเข้าร่วมกิจกรรมกับสาขาภาษาญี่ปุ่นมากขึ้น เพราะในการสอบคัดเลือกนั้นจะคัดเลือกจากนักศึกษาที่มีความสามารถด้านภาษาญี่ปุ่นและเข้าร่วมกิจกรรมกับสาขาภาษาญี่ปุ่นอย่างสม่ำเสมอด้วย มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้จัดโครงการแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่นกับมหาวิทยาลัยนิฮอน ประเทศญี่ปุ่น โดยคัดเลือกนักศึกษาปีละ 5 คนให้เป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยนที่ประเทศญี่ปุ่น ครั้งละ 12 วัน ดำเนินการตั้งแต่ปี 2549-2552 โดยมหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัยนิฮอนเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด ต่อมาศาสตราจารย์ KANAYA HISATOMO ผู้ดูแลโครงการที่ประเทศญี่ปุ่นเสียชีวิตโครงการนี้จึงไม่มีการดำเนินงานต่อ ปัจจุบันมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีการติดต่อกับมหาวิทยาลัยฮิเมจิ ดกเคียว การจัดโครงการแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรมน่าจะให้มี

การดำเนินการอีกครั้งหนึ่ง นอกจากนั้นควรจัดให้นักศึกษาไปร่วมกิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัย เช่น การประกวดสุนทรพจน์ การประกวดละคร เพื่อเพิ่มประสบการณ์และฝึกความกล้าแสดงออกมากขึ้น แต่เนื่องจากปัจจุบันนักศึกษารามคำแหงที่มาเรียนสมัครยังมีจำนวนน้อย ถ้าสามารถดึงดูดให้นักศึกษามาเข้าเรียนและร่วมกันทำกิจกรรมมากขึ้น ก็จะสามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ เป็นประจำและต่อเนื่องได้

ด้านการวัดและประเมินผล เนื่องจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีนักศึกษาทั้งที่มาเรียนประจำ มาบ้างเป็นครั้งคราว และไม่มาเรียนเลย ข้อเสนอแนะจึงขัดแย้งกัน กลุ่มที่มาเรียนประจำเสนอว่าควรมีการสอบย่อย การทำรายงาน การสัมมนากลุ่มย่อย ทำเพิ่มผลงานเพื่อเป็นคะแนนเก็บช่วยให้นักศึกษาที่มาเรียนมีโอกาสสอบผ่านได้มากขึ้น ส่วนกลุ่มที่ไม่ได้มาเรียนมีความเห็นว่า ไม่ควรมีการเก็บคะแนน เนื่องจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นมหาวิทยาลัยเปิด ไม่ได้บังคับให้มาเข้าชั้นเรียนอยู่แล้ว การเก็บคะแนนจะให้นักศึกษาที่ไม่ได้มาเรียนเสียเปรียบ ผู้วิจัยเห็นว่าหากจะให้ เป็นประโยชน์แก่ทั้ง 2 ฝ่าย อาจกำหนดให้

มีการวัดผล 2 แบบ คือ สำหรับผู้เข้ามาเข้าชั้นเรียนประจำอาจแบ่งเป็นคะแนนสอบย่อยและคะแนนสอบปลายภาค เช่น สอบย่อย 20 % สอบปลายภาค 80 % ส่วนนักศึกษาที่ไม่ได้มาเข้าชั้นเรียนให้เลือกสอบแบบสอบปลายภาค 100%

ด้านจำนวนบุคลากร ปัจจุบันสาขาภาษาญี่ปุ่นมีอาจารย์ประจำ 6 คน เป็นอาจารย์ชาวไทย 4 คน ชาวญี่ปุ่น 2 คน เมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่นจะพบว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีอาจารย์น้อยมาก ถ้าสาขาภาษาญี่ปุ่นได้อัฒราจารย์ทั้งชาวไทยและชาวญี่ปุ่นเพิ่มขึ้น ก็จะทำให้สามารถเปิดกระบวนวิชาต่าง ๆ เพิ่มขึ้น จัดการเรียนการสอนได้หลากหลายและพัฒนาการเรียนการสอนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

อาจารย์คาดหวังและเรียกร้องในตัวนักศึกษา โดยให้นักศึกษาทบทวนบทเรียนสมัครและให้นักศึกษาเตรียมบทเรียนมาล่วงหน้า ทั้งนี้เป็นเพราะการเรียนวิชา 3 หน่วยกิตที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้นเรียนสัปดาห์ละ 1 ครั้ง เวลาเพียง 110 นาทีเท่านั้น อาจารย์จึงต้องการให้นักศึกษาสนใจ เอาใจใส่การเรียนให้มากขึ้น ให้ทบทวนบทเรียนและเตรียม

บทเรียนมาล่วงหน้าในขณะที่นักศึกษารู้สึกพอใจกับการเรียนของตัวเองแล้ว และนักศึกษาไม่กังวลเรื่องการสอบตกมากนัก เนื่องจากสามารถลงสอบซ่อมได้ในการสอบซ่อมครั้งต่อไป นอกจากนี้ผลสอบตก (F) ก็ไม่ได้นำไปคำนวณเป็นคะแนนสะสม

ทั้งอาจารย์และนักศึกษาต้องการให้เพิ่มหนังสือภาษาญี่ปุ่นในห้องสมุดและเสนอว่าควรมีห้องสมุดเล็ก ๆ สำหรับเป็นที่ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมสำหรับอาจารย์และนักศึกษา อย่างไรก็ตาม นักศึกษากลุ่มที่ทำงานไม่มีโอกาสเข้ามาห้องสมุดหรือค้นคว้า จึงเสนอแนะว่าควรปรับปรุงตำราให้ทันสมัยและเสนอว่าควรจัดให้มีผู้ให้คำปรึกษาด้านต่าง ๆ โดยทำเป็น blog หรือ webpage ให้นักศึกษาได้ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีอุปกรณ์สื่อการเรียนที่เพียงพอและง่ายต่อการเข้าถึง ซึ่งมหาวิทยาลัยรามคำแหงก็มีนโยบายที่จะจัดทำวิชาต่าง ๆ ให้เป็น e-Book เพื่อให้นักศึกษาสะดวกในการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นแนวทางเสริมสำหรับนักศึกษาที่ไม่สามารถมาเรียนที่มหาวิทยาลัยได้

ในการเรียนภาษาจำเป็นต้องมีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่ทันสมัยและมี

คุณภาพ ทั้งสามารถใช้ห้องปฏิบัติการได้อย่างสะดวก ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ทั้งอาจารย์และนักศึกษาประเมินในระดับพอใช้ เนื่องจากคณะมนุษยศาสตร์เปิดสอนภาษาต่างประเทศถึง 17 ภาษา ห้องปฏิบัติการทางภาษาจึงไม่เพียงพอ ซึ่งคณะมนุษยศาสตร์เห็นปัญหานี้และพยายามเพิ่มห้องปฏิบัติการทางภาษาและห้องส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้น

บัณฑิตสาขาภาษาญี่ปุ่นได้รับคำชมเชยจากผู้ใช้บัณฑิตว่า มีความมุ่งมั่น ขยันอดทน มีความสามารถด้านบริการ ยิ้มแย้มแจ่มใส และเข้ากับผู้อื่นได้ดี และผู้ใช้บัณฑิตยังประเมินบัณฑิตว่า มีทักษะในด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนและการแปลในระดับดี ทุกทักษะ แต่บัณฑิตประเมินตนเองในระดับพอใช้ ยกเว้นทักษะการฟังและการอ่านที่ประเมินตนเองในระดับดี อาจเป็นเพราะบัณฑิตคิดว่า ตนเองเรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาโทเท่านั้น จึงประเมินทักษะการรับสารว่าทำได้ดีกว่าทักษะการส่งสาร อย่างไรก็ตาม บัณฑิตและผู้ใช้บัณฑิตได้เสนอให้เพิ่มการฝึกทักษะทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเฉพาะการฟังเสนอให้มีการฝึกให้มากขึ้น เพื่อสามารถฟังและจับใจความในประโยคได้

ให้ฝึกฟังข่าว และฝึกฟังภาษาญี่ปุ่นสำเนียงท้องถิ่นต่าง ๆ

ผกาทิพย์ สกุลครุ (2556) กล่าวว่าในการสร้างคุณภาพด้านภาษาญี่ปุ่น สิ่งสำคัญคือ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นฟังได้จริง พูดได้จริง อ่านได้จริงและเขียนได้จริง ซึ่งปัจจุบันพบว่า เมื่อจัดแบ่งเวลาทำกิจกรรมในชั้นเรียนออกเป็นฟังร้อยละ 70 พูดร้อยละ 20 อ่านและเขียนร้อยละ 10 แล้ว พบว่า ทำให้สามารถฟังและอ่านได้รวดเร็วกว่าการเรียนการสอนแบบเดิม 3 เท่า และการพูด การเขียนก็ไม่ค่อยมีปัญหา สรุปว่า ความสามารถในการฟังส่งผลดีต่อทักษะด้านอื่น ๆ ด้วย ผกาทิพย์เสนอว่า วิธีที่เหมาะสมกับการเรียน การสอนภาษาญี่ปุ่นมากที่สุด น่าจะเป็นการให้ฟังและดูประกอบกับการให้ฝึกปฏิบัติจริง ซึ่งรวมกันจะได้ถึงร้อยละ 95 โดยให้มี Input ให้มากแล้ว Shadowing (การพูดตามทันทีหลังจากที่ได้ยิน) โดยใช้ DVD ละครชุดในการสอน

หลักสูตรวิชาโทภาษาญี่ปุ่น หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2551 ที่ประเมินในการวิจัยครั้งนี้ไม่มีวิชาการฟังเลย ส่วนในหลักสูตรวิชาเอกปี พ.ศ. 2555 มีวิชาการฟัง 4 วิชา คือ การฟังและพูดภาษาญี่ปุ่น 1 และ 2 การฟังภาษาญี่ปุ่น

เพื่อความเข้าใจ 1 และ 2 ซึ่งแสดงว่าการฟังเป็นเรื่องสำคัญ ในหลักสูตรวิชาเอก จึงได้เพิ่มวิชาการฟังไว้ถึง 4 วิชา

นักศึกษาและบัณฑิตให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการปรับปรุงหลักสูตร ซึ่งแยกได้เป็น 2 ประเด็นคือ 1) ควรเพิ่มวิชาที่เกี่ยวข้องกับญี่ปุ่นในด้านต่าง ๆ เช่น ประวัติศาสตร์ สังคม ข่าวสารปัจจุบัน ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม การทำงานในองค์การญี่ปุ่น ภาษาญี่ปุ่นที่ใช้ในโรงงาน ภาษาญี่ปุ่นในภาคอุตสาหกรรม ภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ การใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ภาษาญี่ปุ่น และ 2) ควรเพิ่มวิชาที่เป็นความรู้พื้นฐานที่จะทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่น ภาษาอังกฤษ การใช้คอมพิวเตอร์ การใช้ความคิดสร้างสรรค์ การฝึกทำงานเป็นกลุ่ม การบัญชีเบื้องต้น

จากข้อเสนอแนะทั้งของนักศึกษา บัณฑิตและผู้ใช้บัณฑิตที่ว่าการเพิ่มการสอนหรือเพิ่มรายวิชาวัฒนธรรมญี่ปุ่น เพื่อให้เข้าใจคนญี่ปุ่นและทำงานร่วมกันได้อย่างราบรื่นนั้น สอดคล้องกับที่ ผกาทิพย์ สกุลครุ (2556, หน้า 24) กล่าวไว้ว่า จากการทำงานของบัณฑิตพบว่า สังคมคาดหวังให้บัณฑิตภาษาญี่ปุ่นสามารถสื่อสารกับชาวญี่ปุ่นได้ โดยมีความเข้าใจ

วัฒนธรรมความคิดของชาวญี่ปุ่น และสามารถเป็นสื่อกลางช่วยอธิบายให้ชาวไทย และชาวญี่ปุ่นเข้าใจซึ่งกันและกันได้ อย่างถูกต้อง และคบหากันได้อย่างราบรื่น ดังนั้น บัณฑิตจึงควรรอบรู้เรื่องไทย เป็นตัวแทน ชาวไทย อธิบายความเป็นไทยให้ชาวญี่ปุ่น เข้าใจได้ ขณะเดียวกันก็มีความเป็นสากล มีโลกทัศน์ที่กว้างเข้าใจวัฒนธรรมความคิด ที่แตกต่างเข้าใจวัฒนธรรมความคิดของ ชาวญี่ปุ่น และสามารถชี้แจงให้ชาวไทยเข้าใจได้ ซึ่งคุณสมบัติดังกล่าวอาจกล่าวได้ว่าเป็น คุณสมบัติของผู้ที่ทำหน้าที่เป็นทูต การศึกษา ภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทยจึงควรมีเป้าหมาย ในการสร้างบุคลากรให้มีคุณลักษณะเป็น “ทูตวัฒนธรรมไทย-ญี่ปุ่น” ไม่ใช่เป็นเพียง ผู้แปลภาษา ดังนั้นในการเตรียมตัวให้บัณฑิต รามคำแหงจบออกไปสู่สังคมนอกจากความรู้ ด้านการใช้ภาษาให้สื่อสารได้แล้ว ความรู้ทาง วัฒนธรรมทั้งของไทยและญี่ปุ่นก็เป็นสิ่ง สำคัญ เพื่อจะได้สื่อสารและทำงานร่วมกัน อย่างราบรื่น สามารถสื่อสารให้คนญี่ปุ่นเข้าใจ วัฒนธรรมไทยได้ ในขณะเดียวกันก็เข้าใจ วัฒนธรรมญี่ปุ่นที่แตกต่างจากวัฒนธรรมไทย

การสำรวจของ The Japan Foundation

ในปี ค.ศ. 2009 พบว่า ปัญหาในการเรียน การสอนภาษาญี่ปุ่นของประเทศไทยโดยรวม ได้แก่ 1) ตำราไม่เพียงพอ 2) ผู้สอนไม่ เพียงพอ 3) ผู้เรียนไม่ตั้งใจเรียน 4) อุปกรณ์ การสอนไม่เพียงพอ และ 5) ผู้สอนมีความรู้ ความสามารถภาษาญี่ปุ่นไม่เพียงพอ (ผกาทิพย์ สกุลครุ, 2556, หน้า 18) กล่าว เฉพาะปัญหาของระดับมหาวิทยาลัย มีปัญหา ในด้านปริมาณจำนวนผู้สอนไม่เพียงพอต่อ ความต้องการของผู้เรียน แต่ด้านความรู้ ความสามารถภาษาญี่ปุ่นไม่เป็นปัญหา เนื่องจากระดับมหาวิทยาลัยจะคัดเลือกบรรจุ เฉพาะผู้ที่มีคุณวุฒิตรงเท่านั้น และสถาบัน หลัส่วนใหญ่จะบรรจุตั้งแต่ระดับปริญญาโท ขึ้นไป ปัญหาในระดับมหาวิทยาลัยที่เพิ่ม ขึ้นมาคือ การจัดการเรียนการสอนให้ เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาญี่ปุ่น แตกต่างกันในมหาวิทยาลัยมีทั้งนักศึกษาที่ ไม่มีพื้นฐานความรู้มาก่อน ทั้งผู้ที่มีความรู้ ภาษาญี่ปุ่นก็มีความหลากหลาย ซึ่งจะเห็นได้ ว่าปัญหาในการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของ มหาวิทยาลัยรามคำแหงตรงกับการสำรวจของ

The Japan Foundation ทั้ง 5 ด้าน ส่วนปัญหาในระดับมหาวิทยาลัยที่เพิ่มขึ้นมาเรื่องการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีพื้นความรู้ภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกันนั้นก็ปัญหาพื้นฐานของมหาวิทยาลัยรามคำแหง และเป็นปัญหาของสาขาภาษาญี่ปุ่นดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้ว

การวิจัยครั้งนี้ ถึงแม้จะสรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยรามคำแหงอยู่ในระดับดี แต่จะเห็นว่า ไม่มีด้านใดที่ได้รับการประเมินในระดับดีมาก เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นให้ขึ้นสู่ระดับดีมาก สาขาภาษาญี่ปุ่นควรมีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ดังที่อาจารย์ นักศึกษา บัณฑิตและผู้ใช้บัณฑิตได้

แนะนำไว้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นต่อไปด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในหลักสูตรวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งเปิดสอนเมื่อปีการศึกษา 2555 เมื่อมีบัณฑิตจบการศึกษาเพียงพอกับการวิจัย

2. ควรประเมินตำราภาษาญี่ปุ่นและศึกษาความต้องการตำราภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาและบัณฑิตว่าต้องการตำราภาษาญี่ปุ่นแบบใด เพื่อผลิตและพัฒนาตำราให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อไป

บรรณานุกรม

- ดิษิตา รากะรินทร์. (2545). การศึกษาหาแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย
 ในส่วนภูมิภาค: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิตา ลาภศรีสวัสดิ์. (2554). ทักษะคิดของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน
 ภาษาญี่ปุ่น: กรณีศึกษานักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า
 คุณทหารลาดกระบัง. ใน เอกสารหลังการประชุมวิชาการระดับชาติเครือข่ายญี่ปุ่นศึกษา
 ในประเทศไทย ครั้งที่ 4 (มนุษยศาสตร์และการศึกษา). กรุงเทพมหานคร: โครงการ
 เครือข่าย ญี่ปุ่นศึกษาในประเทศไทย.

- ผกาทิพย์ สกุลครุ. (2556). กิ่งศตวรรษของการศึกษาภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทย: เหลียวหลังแลหน้า. *วารสารภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น*, 1(1).
- ภาวิดา ธาราศิริสุทธิ. (2550). การสำรวจความคิดเห็นผู้สำเร็จการศึกษามหาบัณฑิตที่มีต่อการนำความรู้ไปใช้ ในการทำงานและพัฒนาตนเองหลังสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. *วารสารวิจัยรามคำแหง มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 10(1).
- เขวาคี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2556). *การประเมินโครงการ: แนวคิดและแนวปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศักดิ์ศรี ปาณะกุล. (2549). *การประเมินหลักสูตร* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อรุณทวดี พัฒนินุญ และเตือนใจ เกตุษา. (2547). การประเมินการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโท ณ สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติส่วนภูมิภาคของมหาวิทยาลัย รามคำแหง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เอกราณินทร์ เอกอริยะสิริ (2008) 「タイ高等教育機関の日本語専攻カリキュラム 開発に関する研究 ―プリンス・オブ・ソンクラ大学を例に一」、日本言語文化研究会論集 2008 年第4号.
- 国際交流基金「日本語教育告別情報：タイ」
<http://www.jpf.go.jp/j/japanese/survey/country/2006/thailand.html> 2008
年08月15 日参照
- 国際交流基金(2008)『海外の日本語教育の現状 日本語教育機関調査・2006
年概 要』、国際交流基金、P10-16.
- MIURA TAKASHI (1999) 「ナレースワン大学の日本語教育」『国際交流基金
バンコク日本語センター紀要』2、国際交流基金バンコク日本語

センター、P37-46